

født, saa at sige skærer Halsen over paa det. Det forekommer mig at være noget af det Uheldigste man kunde opstille, derved berøver man Systemet Sandsynligheden for at kunne leve. — De øvrige Forslag anseer jeg for at være saa sammenhængende, at der ikke er Anledning for mig til paa dette Stadium nærmere at udtale mig derom, og idet jeg altsaa skal gjentage for det høie Thing, at der ikke fra min Side skal være noget til Hinder for at benytte dette System, maa jeg naturligtviis forbeholde mig, forsaavidt Thinget vedtager det, at komme tilbage til de enkelte Paragrapher, hvoraf Vædringsforslaget bestaaer, for, om jeg mulig maatte finde Anledning dertil, at stille enkelte mindre indgribende Forslag til enkelte Paragrapher. Jeg skal altsaa, forsaavidt Thinget ikke maatte ville blive staaende ved Lovforslaget, tillade mig at anbefale det høie Thing at vedtage Sleertallets Forslag.

Winther: Jeg har ikke stillet noget Vædringsforslag til denne 2den Behandling, men det er ikke, fordi jeg bifalder det Forslag, som her foreligger; det er blot paa Grund af, at jeg troer, at det vilde være urigtigt at forsøge paa at stille nogen Vædring, som ikke passede sammen med det hele System, som Udvalgets Fleertal har forelagt os. Naar jeg nu har begjært Ordet, er det ikke i anden Hensigt end for end at erklære for Thinget, at naar 2den Behandling er tilende og viser det Resultat, som er kommen ud deraf, vil jeg forsøge paa, hvis jeg kan faae fornøden Understøttelse dertil, at fremkomme med forskellige ikke saa lidet gennemgribende Vædringer til 3die Behandling. Det forekommer mig, at det Maskineri, som her er opstillet, er altfor kunstigt og svært til, at der kan ventes et heldigt Resultat af dette Arbejde. Der er ikke mindre end 3 Instanser, som her indføres, og det er forunderligt i en Tid, hvori vi Alle gaae ud paa at gjøre den Statsindretning, hvor Domme affiges om forskjellige Forhold i Samfundet, simplere og mere ind-

skrænket, da her at gaae ud paa at bevare de 3 Instanser. Dette er efter min Mening en stor Feil og Noget, som er unødvendigt. Jeg troer, at Communalbestyrelserne ikke burde have nogen anden Rolle her end at give Oplysning til Skattecommissjonen, og at der kun burde være to Myndigheder, som kom til at domme i Sagen, den ene Skattecommissjonen og den anden Overstattecommissjonen. Hvad nu denne sidste angaaer, da mener jeg, at den ligesaa godt kan være een for det hele Land, som vi for hele Landet kunne have een Høsteret, der afgjør Sager, som ere endnu langt vigtigere end de, der her ville være at afgjøre. Dernæst er det, der her indføres, efter min Mening for dyrt, og i den Henseende vil jeg ogsaa tillade mig at stille Forslag til 3die Behandling, Noget, som jo desuden ogsaa vil hænge sammen med den Indretning jeg har tænkt mig, at der maatte være, nemlig et simplere Maskineri. Endelig vil jeg bemærke, at denne Lov, hvorledes vi end faae den, bør være af en kort Varighed. Der er stillet et Vædringsforslag under Nr. 24, som gaaer ud paa, at den kun skal gjælde for to Skatteligninger, men det forekommer mig, at det er den ene formeget. Der bør i den Henseende anstilles en Prøve, og denne bør ikke finde Sted for mere end een Skatteligning. Man kan jo nu komme til en Prøve af Resultatet af hele denne Forhandling og see, hvorledes det kan virke; men forøvrigt troer jeg, at der er Anledning til at huffe paa, hvad der blev udtalt, dengang Skatteloven for Kjøbenhavn blev vedtaget — det var jo Hensigten, at den skulde være et Monster for Indkomstskattens Udredelse over det hele Land — men man har endnu ikke kunnet finde en Maade, hvorpaa det lod sig gjøre, saaledes at det ogsaa kunde være passende der. Det er dette Maal, som man efter min Anskuelse maa stræbe hen til, og ved at vedtage en Lov nu, skulle vi ikke lægge Hindringer i veien derfor, men vi skulle gjøre den saa fortvarig som muligt. Naar jeg siger, at den ikke skal gjælde